

18/1973
1/4

Twentse amateurs bieden Ajax uitstekend tegenspel

(Van onze sportredactie)

Hengelo — De oefencampagne van Europa-cuphouder Ajax was maandag tegen WKE Emmen met een 18-0 score erg goed begonnen. WKE was een vierde klasser die het erg goed meende maar volkomen werd overrompeld. Tegen de Twentse selectie dachten de Amsterdammers het opnieuw gemakkelijk te krijgen. En daarin vergisten ze zich schromelijk. Natuurlijk, het Twentse team, niet eens op volle kracht trouwens door vele vakantiegangers, had in de testmatches tegen ATC (3-2) en SV Meppen (1-3) bepaald niet geëxcelleerd. Maar toch, Ajax' naam alleen al is voldoende om het spel van goedwillende amateurs met extra kracht te injecteren. En met die factor had Ajax geen rekening gehouden. Dat het tenslotte toch 6-2 werd dankte Ajax - zonder de geblesseerde Neeskens - aan het surplus aan conditie dat het inmiddels heeft verzameld. Niet aan een imponerende prestatie waarop de 12.000 toeschouwers stilletjes hadden gehoopt.

Tien minuten voor afloop nog leek niets een bijzonder eervol resultaat voor de Twenten in de weg te staan. Ajax leidde immers tot dat moment slechts met 2-3. Binnen drie minuten echter veegden de Amsterdammers toen wel de vloer aan met de deense van de Twentse equipe die het tachtig minuten lang uitstekend had volgehouden.

Dat was in hoge mate te danken

aan het meer dan uitstekende doelmannswerk van DETO-goalie Hans Aman, die weliswaar bij enkele schoten het geluk mee had, maar toch zo voortreffelijk zijn hok schoon hield, dat hij uitgroeide tot de meest aansprekende persoonlijkheid van het veld. Dat Aman in de tweede helft plaats maakte voor Leo Leferink (TVO) doet daaraan niets af.

Juist een ongelukkig ogenblik van

Aman leidde tot het eerste Amsterdamse doelpunt dat pas na 34 minuten een feit werd. Het betekende, en ook dat mocht een verrassing heten, geen Ajax-voorsprong. Want nadat Rico van Amelsfoort een vlekkeloze pass van Gerard Schefer koppelend had afgerond zonder dat Heinz Stuy een bal in zijn vingers had gehad (1-0) moest het publiek na die zevende minuut erg lang wachten voor Ajax iets terug deed.

Het spectaculaire doelverdedigen van Hans Aman stond de in de geleiders van de landskampioen opererende schutters voorlopig geen treffers toe. Daarbij kwam zoals gezegd soms een portie onfortuin, de tegenvallende Arie Haan, Johnnie Rep en nogmaals Haan raakten het houtwerk. Aman gleed in de 34e minuut uit toen Rep een voorzet losliet en Johan Cruyff had weinig moeite Ajax naar 1-1 te tillen.

Nog voor rust maakte Ajax er 3-1 van. Eerst via Johnny Rep na een defensiefout van de amateurs (42e minuut) en kort voor de pauze benutte Jan Mulder fraai een mogelijkheid via de binnenkant van de paal.

Laatste

Jan Mulder tekende daarmee voor zijn laatste actie in het duel. Na de thee verscheen Arnold Mühren op zijn plaats. George Knobel: „Dat paste zo in het oefenschema dat we hebben opgesteld. Jan hoeft nog niet een hele wedstrijd volledig aanwezig te zijn”.

Jan Lanjouw, die Mulder in die eerste periode als tegenstander trof, treurde niet over diens verdwijning. De Deto-man die waarschijnlijk met voetballen op niveau stopt omdat zijn gezin er anders onder zou lijden, hij volgt bovendien een trainerscursus op zaterdag, over Mulder: „Je kunt niet meer zien dat hij nog ergens last van heeft. Ik ken hem nog van de tijd dat hij in WVV en ik in Germanicus speelde. Hij komt langzaam op en versnelt dan plotseling. Zo trekt hij gaten voor Cruyff. Hij is erg lastig. In de tweede helft was het voor mij makkelijker spelen en kon ik ook meer naar voren gaan”.

Dat bewees Lanjouw, met Benno Goossen, Gerard Schefer, Jaap Duim, Willem Stokkentreef en Hans Aman de meest op de voorgrond tredende speler in het Twentse team, door na 21 minuten in de tweede helft voor 3-2 te zorgen. Een pass van Henk Scholte in 't Hoff belandde bij Benno Goossen die Roud Krol de verkeerde kant opstuurde en vervolgens Lanjouw in fraaie positie bracht. Lanjouw: „Hij hing mooi, wat wil je nog meer, als afscheid een doelpunt tegen Ajax”.

Geprikkeld

Ajax raakte geprikkeld en liet dat ook duidelijk blijken wanneer een speler licht werd geraakt. Vooral Johan Cruyff wond zich enkele malen op bij harde maar zeker niet onfaire acties van de Twentse spelers. Het leidde er echter wel toe dat Twente's tweede doelman Leo Leferink binnen drie minuten even vaak de gang naar het net moest maken. Barry Hulshoff bracht een geïrriteerd Ajax tien minuten voor tijd over de drempel (4-2) en vervolgens produceerde Johan Cruyff na een gave

aanval via Arnold Mühren en Piet Keizer nummer vijf.

Het mooiste doelpunt viel even later. Johan Cruyff, met Keizer de actiefste Ajacied gisteravond, draaide drie Twentse spelers dol en bleef vervolgens nuchter wachten tot Gerry Mühren aanwezig was om het karwei met een droog schot af te maken: 2-6.

Tonny Pierik, trainer van ATC '65, dat Ajax' oefencampagne organiseerde, stelde: „Ze hadden daarvoor echt wel geprobeerd een goal te maken maar dat lukte niet. In die korte fase bleek echter duidelijk dat Ajax veel meer conditie heeft dan zo'n Twentse elftal. Als je tegen die lui een fout maakt ga je de boot in. Dat Ajax niet zo geweldig heeft gespeeld is niet verwonderlijk, het is tenslotte geen AC Milan dat het als tegenstander heeft. Maar - wij als Twentse team hebben geïnspireerd tegenspel geboden, ons opgetrokken aan Ajax. Het was leuk voetbal dacht ik”.

Verhogen

Pierik, voor deze gelegenheid coach van de Twentse equipe, kreeg bijval van aanvoerder Gerard Schefer: „Ze kunnen ineens het tempo verhogen en dan valt het niet mee”.

Benno Goossen tenslotte over zijn directe opponent Ruud Krol: „Mannen als Cruyff en Keizer maken enorm veel babbels als het even tegenzit. Krol heeft me laten voetballen, meer dan iemand in de eerste klasse dat doet. Hij is bovendien erg sportief. Ik heb me wel vermaakt vanavond”.

En dat gold ondanks de enigszins tegenvallende prestatie van Ajax toch ook wel voor het publiek.

Het had immers een wedstrijd gezien waarin de Twenten niet werden afgeslacht.

Tonny Pierik drukte het treffend uit: „Het was een mooi brokje reclame voor het Twentse amateurvoetbal”.

De opstellingen van beide teams: **AJAX:** Stuy, Suurbier, Hulshoff, Blankenburg en Krol; Haan, Gerry Mühren; Rep, Mulder (na rust Arnold Mühren), Cruyff en Keizer.

TWENTSE SELECTIE: Aman (Deto) - na rust Leferink (TVO) - ; Van Stal (ATC - na rust IJspeerd Sp. Enschede - Stokkentreef en Duim (beiden Hengelo) en Van Gulijk (Sp. Enschede) - na rust Hazekamp Haaksbergen; Geerdink Johannink (Quick '20) - na rust De Kok (ATC) - Schefer (Eilermark) en Lanjouw (Deto); Goossen (Achilles '12). Van Amelsfoort (Quick '20) - na rust

Hengelo-speler Jaap Duim kijkt verschrikt hoe de actie van Piet Keizer zal aflopen.

Aman zelf: „Ik denk dat ik 't benauid krijg als ik zaterdag in de bouw aan het werk ben en op het DETO-veld juichkreten hoor. Want ik leef voor het voetbal en zou het eigenlijk voor geen goud willen missen, vooral als ik nog zo kan keepen als dit seizoen het geval is geweest. Met uitlopen bijvoorbeeld ben ik nog niet zo goed geweest als dit jaar”. Worden, die onderstreept worden door Arend Steunenberg met de mededeling dat hij van Hans Aman een complete doelman heeft gemaakt, iets wat niet zo verwonderlijk is gezien de jarenlange ervaring van deze oefenmeester als doelverdediger bij AGOVV (Apeldoorn) en Heracles.

De vervanging van Aman roept dan ook de meeste problemen op, al beschikt Steunenberg in de vorige seizoenen van DOS '37 overgekomen Jan Boswinkel (21) en de onlangs aangekomen René Oude Alink (26) over redelijke alternatieven. Beide doelverdedigers zijn inmiddels al eens in het eerste uitgetoetst en faalden toen beslist niet, al houdt Steunenberg voorspellingen twijfels. „Er zal zonder Hans Aman en Hans Kobes misschien harder gewerkt moeten worden en voor het komend seizoen moeten van DETO dan ook geen wonderen worden verwacht, maar toch wanhoop ik niet. Met een Harry van der Belt op de voorstopperplaats zie ik toch wel mogelijkheden”.

Afweer

DETO moet na een wisselvallig verlopen seizoen in ieder geval verder zonder twee routiniers en dat zal wennen worden voor Vriezenveen, want het vertrekkende duo bepaalde mede tien jaar lang het gezicht van een club, die vooral de laatste jaren triomfen oog-

ste. Kobes: „Natuurlijk denk ik met veel voldoening aan die jaren terug. Vooral de afgelopen vijf seizoenen waren grandioos met twee kampioenschappen achter elkaar. Eerst van de derde klasse en een jaar later in de tweede klasse. En dat laatste hadden we helemaal niet verwacht. Ik vergeet die laatste wedstrijd in Wierden tegen SVZW, waar we een 1-0 achterstand in een 1-3 overwinning konden omzetten, nooit meer. Trouwens ook die drie jaar in de eerste klasse niet, al vind je 't nu allemaal heel gewoon. Het nieuwe is er immers af”.

Hans Kobes praat veel afstandelijker over de voetbalsport dan z'n vriend Hans Aman, die er ter voorbereiding op een wedstrijd een hele serie aan bijgeloof verwante rituelen op na houdt. Hans Kobes relateert graag: „Vooral de laatste jaren als voorstopper heb ik me veel professioneler opgesteld. In de jeugd toen ik nog als rechtsbuiten en later rechtshalf speelde, ging ik veel meer in het spel op, was ik ook driftiger en dat heeft in het begin van mijn seniorentijd nog eens tot ruzie met het bestuur geleid, omdat ik het ergens niet mee eens was. Nu reageer je veel beheerder, al erger ik me nog wel eens aan krantenverhalen waarin feitelijk nooit eens positief over mij geschreven werd. Altijd behoorden anderen tot de uitblinkers, nooit hadden ze een goed woord voor me over”.

Kobes wijst dat gebrek aan waardering aan de ondankbare taak die hij van zijn trainer in de loop der jaren kreeg opgedragen. „De trainer heeft veel invloed op mijn spel. Meestal is er bij de tegenpartij één gevaarlijke aanvaller en dan krijg ik de taak die man uit te schakelen. Als je jong bent, weet je nog niet exact hoe te handelen, maar op latere leeftijd leer je de professionele trucs en wordt je ook gemener,

omdat je volgens het procedé klevende en tackelen teweerk gaat. Dat vuile werk, dat je in dienst van de ploeg moet verrichten, wordt eigenlijk nauwelijks gewaardeerd. En toch is dat wel degelijk belangrijk. Neem zo'n Jan Mennega van ACV, die heeft tegen mij nog niet kunnen scoren. Bij Herman Veenendaal van DOVO lag dat wat moeilijker, omdat die zich veelvuldig laat terugvallen. Maar bijvoorbeeld een Dick Kiel van Go Ahead Kampen speelde ik al snel uit de wedstrijd. Eerst trad ik nogal stevig op, de tegenstander werd daar opgewonden van en begon te praten, dat deed ik trouwens ook. Het gevolg: de scheidsrechter keerde zich tegen Kiel en de jongen raakte zo uit zijn spel dat zijn trainer hem na twintig minuten uit de wedstrijd haalde. En dat was toch een aardige ruggesteun voor mezelf”.

Pannekoeken

Voor Hans Aman geldt die betrekkelijkheid tot de hele voetballerij allerminst. Dat maakt namelijk een belangrijk deel van zijn leven uit, beginnende met een uitgebreide voorbereiding op de vrijdagavond op de wekelijkse wedstrijd. En die houdt 's avonds stevast het drinken van twee borreltjes in. „Als ik dat niet doe, winnen we niet”, verduidelijkt hij. En of dat niet voldoende is slaat hij bij uitwedstrijden ook nog eens een stapeltje door zijn vrouw gebakken pannekoeken in zijn voetbaltas op.

„De ervaring leert dat we dan zo'n uitwedstrijd winnen. Nou ja”, grijnst hij, „niet altijd natuurlijk, maar toch... Ik praat ook veel in het veld. Sommige denken dat het een gevolg van nervositeit is, maar dat is beslist niet waar. Doe ik voor de show, het spektakel. En ach, af en toe helpt dat zoals laatst tegen WHC, dat een strafschop kreeg toegewezen”.

En dan doet het duo Kobes en Aman een hele serie handelingen uit de doeken, die de professionele instelling van DETO moet verraden, al geven zij ook zelf toe dat hun optreden de grens van het ontoelaatbare aardig banadert. Aman: „Eerst liep Hans Kobes een keer voorbij de strafschoppennemer, toen schopte ik een kultje in de penaltystip, liep nog eens naar die WHC'er toe, tot ik van de scheidsrechter het sein kreeg om mijn doel op te zoeken. En wat denk je? Die WHC'er legde die bal in het kuil-tje en raakte de bal prompt verkeerd zodat ik met een snelle reactie de bal net weg kon stempelen”.

Ook een amateurdoelman handelt dus niet altijd volgens de regels, hoewel deze Hans Aman over het algemeen als een sportieve speler geboekstaafd staat. Iemand ook die trouw elke maandag de krantenknipsels verzamelt en mede om die reden zich wellicht de wedstrijd van het Twentse amateurselftal tegen Ajax, die in augustus '73 in het inmiddels danig in verval geraakte Veldwijkstadion van Hengelo werd verspeeld. Dertien duizend toeschouwers zagen daar Johan Cruyff vlak voordat hij zijn handtekening onder een lucratieve verbintenis met Barcelona zette, één van de laatste wedstrijden voor zijn Amsterdamse werkgever Ajax spelen. Een duel ook waarin Hans Aman, in blakende vorm stak. „Een geweldige beleving was dat”, aldus de DETO-goalie. „Na afloop herinner ik me, kwamen er tientallen jongetjes het veld op. Ik dacht dat ze dat deden om Johan Cruyff om een handtekening te vragen, maar zij liepen vrijwel allemaal op mij toe. Niet te geloven”, glundert Hans Aman.

En dan toch dat afscheid. Hans Kobes: „We wonen al drie jaar naast elkaar, overigens heel toevallig. Toen ik destijds de sleutel van mijn huis op kwam halen, bleek dat Hans Aman mijn buurman was. En daar had ik voordien niets van gemerkt, hoewel we toen al lang in hetzelfde elftal speelden. We bleken zo goed met elkaar op te kunnen schieten dat we samen met onze vrouwen het idee opvatten om samen in Vriezenveen nieuw te gaan bouwen. In december hebben we DETO al ingelicht, hoewel de meesten van de club dachten dat we toch niet zouden kunnen stoppen. Later reageerden ze toch verschrikt, toen bleek dat het ons ernst was. Toen ook bood Steunenberg met andere spelers zijn diensten aan, maar dat plan leek ons in de praktijk toch onuitvoerbaar. En voetballen zonder te trainen kan ook niet. Ook niet omdat anderen op die dag in je huis aan het werk zijn, terwijl je zelf voetbalt.

We hopen nog voor de zomer de benodigde bouwvergunning en subsidie te krijgen, waardoor we direct aan de slag kunnen”.

DETO dat zaterdag de competitie afsloot met slechts één punt voorsprong op de degradatiekandidaten ON en VVOG, dus volgend seizoen zonder twee geroutineerde krachten. De tijd zal leren of de discipelen van trainer Steunenberg dat gemis naar behoren zullen kunnen opvangen.

Redding van Hans Aman op een actie van Johan Cruyff. Voor de DETO-doelman onbetwist hoogtepunt van diens carrière.

Gerard Schefer (Eilermark) en Johan Cruyff torsen gezamenlijk de Europacup (Ajax' derde) naar de middencirkel.

Doelman Hans Aman (DETO) klaart de situatie en Cruyff scoort niet. Wim Stokkentreef (Hengelo) is toegesnelid om hulp te bieden.

Applaus voor doelman Aman

Klasse van Ajax kwam er niet uit

(Van onze sportredactie).

HENGELO. — De zoveel bejubelde en stellig aanwezige klasse van Ajax is er gisteravond in de vriendschappelijke wedstrijd tegen een Twents amateurelftal niet uitgekomen. Bijna de gehele wedstrijd speelden de Amsterdammers een nonchalant partijtje voetbal. Bijna de gehele wedstrijd, want gedurende drie minuten in de tweede helft heeft Ajax laten zien, dat het echt van grote klasse is. Drie snelle doelpunten in evenzoveel minuten waren de beloning voor het even inspannen van de vedetten. En daarmee was de zaak voor het Twents amateurelftal, dat zich lange tijd schitterend weerde, verkocht (6-2).

De voetbalcompetitie is nog niet begonnen, maar zelfs bij de oefenwedstrijd tussen het Hengelo's elftal en Ajax konden een paar heethoofden zich niet bedwingen. Enkele al of niet door alcohol benevelde personen gooiden met blikjes naar de Ajax-bus. De politie nam de heethoofden mee naar het bureau waar ze na afgekoeld te zijn werden vrijgelaten.

Het applaus van de 11.000 toeschouwers in stadion Veldwijk — ATC'65 had de organisatie van de wedstrijd in handen — was in de eerste helft niet voor de Ajacieden, maar voor doelman Hans Aman van het amateurelftal. Steeds opnieuw slaagde de doelman van de zaterdagmiddagclub DETO uit Vriezenveen erin onmogelijke ballen te stoppen. De ene keer met de voet, de andere keer met de toppen van zijn vingers. Natuurlijk had hij met zijn geweldige kéeppen het nodige geluk wel op zijn hand, want achtereenvolgens kogelden Jan Mulder en Gerrie Mühren (2x) tegen de paal of de lat. Dat echter weerhield Hans Aman er niet van zijn doel gedurende een half uur schoon te houden. En dat wekte bewondering, vooral ook omdat het Twents amateurteam al na zeven minuten een voorsprong nam. Een voorsprong, die op een grandioze manier tot stand kwam.

Nonchalant spel Amsterdammers

Na een één-twee combinatie tussen Scholte in 't Hoff en Schefer kwam de laatste op rechts vrij. Hij lanceerde een haarscherpe voorzet, waarna de bal door Van Amelsfoort in de uiterste hoek van het doel van Stuy werd gekopt (1-0). Het Twents amateurelftal had een voorsprong, die de Ajacieden min of meer veraste, want opeens ging iedereen naar voren. Blankenburg schoot op doel, Hulshof kopte juist naast en schoten van Cruyff, Mulder en Mühren werden door Aman tot hoekschop verwerkt, of de verdedigers Duim en Stokkenreef wisten in allerlaatste in-

stantie nog een doelpunt te voorkomen.

Dat doelpunt kwam er uiteindelijk toch. Een voorzet van Johnny Rep werd door Johan Cruyff ingetikt (1-1). Vlak daarop kwam Ajax verder voor, toen Schefer de bal aan Mühren verloor, die Rep in uitstekende positie bracht. Voor de blonde Ajax-speler was het daarna gemakkelijk om Aman opnieuw te passeren. Kort voor de rust maakte Jan Mulder er 3-1 van.

In de tweede helft verving trainer Knobel Jan Mulder door Arnold Mühren. De enige „vedette” — de Europacup was meegebracht naar stadion Veldwijk — die niet in actie kwam was Johan Neeskens, die door een keelontsteking nog niet mag spelen. Ook bij het Twents amateurelftal waren enkele veranderingen aangebracht. Doelman Aman was vervangen door Leferink. In die tweede helft zagen de toeschouwers tot hun ongenoegen lang een tempoloos en zelfs vervelend potje voetbal. De Ajacieden drongen nog wel sterk aan, maar vanuit het middenveld kwamen geen verrassende passes.

Het Twentse elftal maakte van de nonchalance van Ajax gebruik en scoorde 3-2. Scholte in 't Hoff en Benno Goossen braken door. De laatste tikte de bal naar Jan Lanjouw, die doelman Stuy voor de tweede keer passeerde.

Nu ging Ajax er echt iets aan doen. In drie minuten tijd scoorden de Amsterdammers evenzovele doelpunten. Eerst was het Barry Hulshoff, die raak schoot en daarna Johan Cruyff met een snelle aanval. Het laatste doelpunt kwam op naam van Gerrie Mühren, die na voorbereidend werk van Cruyff gemakkelijk kon scoren (6-2).

De opstellingen: Ajax: Stuy; Krol, Blankenburg, Hulshof, Suurbier; Mulder (Arnold Mühren), Haan, Gerrie Mühren; Rep, Cruyff en Keizer.

Twents amateurteam: Aman (DETO), vervangen door Leferink, TVO; Van Stal (ATC'65, vervangen door IJspeert), Duim (Hengelo), Stokkenreef (Hengelo), Van Gulyck (SC Enschede, vervangen door Hazenkamp, Haaksbergen); Geerdink-Johannink (Quick'20, vervangen door De Kok, ATC'65), Lanjouw (DETO), Schefer (Eilermark); Goossen (Hengelo), Van Amelsfoort (Quick'20, vervangen door Alberts, Eilermark) Scholte in 't Hoff (GFC).

Doelman Aman

Uiteraard begonnen de Amsterdammers, die in hun trainingskamp in De Lutte vandaag een wedstrijdloze dag beleven, toen sterker aan te dringen. Talloze hoekschoppen en scoringsmogelijkheden waren het gevolg, maar een reeks magnifieke reddingen van doelman Aman (DETO) voorkwam lange tijd de gelijkmaker. Zo bedwong Aman achtereenvolgens een knappe koobal van Rep, weerde hij een knal af van Keizer en boog hij een inzet van Mulder (bijzonder ijverig maar nog lang niet zo snel en wendbaar als vóór zijn blessure) om tot hoekschop.

Groeiend naar een grootse vorm en bij herhaling toegejuicht ontbeerde de Vriezenveener daarbij het spreekwoordelijke keepersgeluk niet, zoals toen hij over de bal dook na een schot van Gerrie Mühren dat daarna door een paal werd gekeerd. Toen Mulder vervolgens tegen de lat kogelde miste Cruyff de terugspringende bal tegen de vuisten van de bliksemsnelreagerende Aman.

Nadat ook Rep nog eens een paal van het amateurdoel had getroffen en Aman in een onnavolgbare reflexbeweging een „wippertje” van Haan met een voet onschadelijk had gemaakt, kwam er in korte tijd een einde aan zijn onpasseerbaarheid. Bij een hoge voorzet van Rep gleed hij onder de bal door: waarna Cruyff weinig moeite had om gelijk te maken. In de laatste vijf minuten van de eerste helft schoten Rep en Mulder Ajax naar een overigens verdiende voorsprong van 1-3.

Jan Mulder (links) haalt vinnig uit voor een schot op het doel van de Twentse amateurs. Geer dink Johannink en Stokkenreef (midden) kunnen hem ditmaal niet stuiten. Rechts Piet Keizer.